

Publicerad 2013-02-11 10:59 av Lina Nielsen

jag måste gå nu, men du är oförstörd för mig.

ingenting kan skilja oss, förutom kärlek.

Det känns som att hjärtat gör en frivolt,
Som att själen svajar på en flaggstång,
I tankarna spelas minnen upp som ett enda stort bildspel,
Din doft i mina kläder är det som får mig att överleva,
Jag har sparat dina ord i en glasburk,
En glasburk som jag öppnar ibland för att höra,
Höra symfonin av dina ord som får mig att överleva dagen,
Din stämma som darrar mellan raderna.
Du är liksom överallt,
Var gång jag lämnar dig bakom hinner du ikapp?
Du är min egen skugga, förföljer mig vart jag än går,
Du gör saker omöjligt för mig,
Men jag älskar hur dina ögon betraktar mig när jag sover.
Hjärtat har en tendens att bulta lite hårdare,
Lite snabbare och lite tätare då jag tänker på dig,
Som om du ger mitt hjärta frekvenser.
Jag har tatuerat in ditt namn i mitt hjärta,
För att försäkra att du alltid finns kvar.
Jag går balansgång mellan att vilja ha dig eller bli av med dig,
Mitt hjärta hamnar i otakt när du inte ser på
Men jag vet inte om det är så jag vill ha det,
Jag vet inte om jag vågar låta dig ha kontrollen över mitt liv.
Jag vet inte hur jag skall förklara att jag måste gå,
Jag har förlorat så mycket, vunnit desto mer
Men nu måste jag gå, gå för att finna mig själv,
Jag försvann i sökandet efter dig.
Du går förlorad men våra minnen lever kvar som ett kapitell i mitt liv,
Varje saga har ett lyckligt slut och det här är vårt,
Jag älskar dig, vad kan någonsin bli lyckligare än det..
Du är oförstörd för mig, farväl.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lina Nielsen med Poeter.se id #43771 innehar upphovsrätten